

както: Пишѹ, рабѡтаешк; вмѣсто: ѿзъ пишѹ,
ты рабѡтаешк. Въ третьо-то лице подлежаще-то ся отпуска тога, кога-то е извѣ-
стно отпонапрежь.

§ 76. Предложеніе-то може да е *просто*
и *сложно*.

Просто кога состои отъ едно подлежаще и едно сказуемо, какко: ѿзъ ёсмь чело-
вѣкк.

Сложно кога состои отъ нѣколко подлежащи или сказуемы; както: предложеніе то: Пётръ ѿ Павелъ прїидѡша, има двѣ подлежащи и едно сказуемо. Предложеніе-то: снї прїидѡша ѿ видѣша, има едно подлежаще и двѣ сказуемы; а предложеніе-то: Богъ ёсть всемогѹщъ, вездѣсѹщъ ѿ премѹдръ, има три сказуемы и едно подлежаще.

§ 77. Камъ подлежаще-то и сказуемо-то могатъ да ся прибавать и други слова или за да опредѣлятъ или, или за да допълнать главны-те части на предложеніе-то, сирѣчь подлежаще-то и сказуемо-то. Въ пьрвый-а случай прибавены-те слова ся именоватъ опредѣлительны, а во второй-а допълнительны. За поясненіе нека представимъ нѣколко примѣры.